

Bubits Tünde: Április Modalitások

- 1.**
Bárcsak valaki azt mondaná, mindez csak áprilisi tréfa!
- 2.**
„Rettenetes, hogy a tényektől sosem tudhatjuk meg a valóságot.” (Rilke)
- 3.**
Mi történik velünk, tulajdonképpen ez egy zajtalan világháború? Hogyan nevezzük valójában? Hogyan neveztetik majd 30 év múlva? Talán azt még megtudom.
- 4.**
„A rossz gondolatok kóbor macskaként visszajárnak, ha figyelemmel eteted őket, híznak és egyre többen lesznek. Úgyhogy akkor most próbáljunk meg nem megörlülni, jó kis program, mi?” (Bödöcs Tibor)
- 5.**
A kert veteményesében vakondot fogtunk, finom, selymes bundájút, átdobtuk a szántásba.
- 6.**
Délelőtt megint ott turkált az éppen kibújt sárgarépában, most messzebbre hajítottuk, távolabb jobban tudjuk szeretni, van ez így mással is.
- 7.**
Cukormentes cukor, tanármentes iskola, diákmentes tanítás, a valóság fikciói.
- 8.**
Néha gondolok arra, ha most minden normális lenne, hol is lennék, mit csinálnék! Feltételes mód, te ördögi találmány, diabolus in cogitatum!
- 9.**
Termeld ki magadból a saját mesteredet!
- 10.**
„A kereszt mint szimbólum gazdag jelentései között ott lehet az is, ahogy rá nézve az ember előbb meghajol, majd szépen lassan felemeli és körbehordozza a tekintetét: látni a megváltandó világot és ebben a megváltandó világban saját magát, és amit a legfontosabb tudni, látni: a világ Megváltóját, aki az első Ádámmal a világba jött, és már a következő generációban mindent eluraló bűn hatalmát megtörte.”
(Nagygéci Kovács József)

11.

„A kártya ki van osztva. Reszketünk,
Észak, Kelet, Nyugat és Dél kezében,
bubik, királyok, dámák jelmezében
s szótlánul várjuk, mit tesz végzetünk.”
(J.A.)

12.

Emlékszem annak idején Pécs belvárosát járva akkori mentorommal, H. N. P.-rel azon gondolkodtunk, még mennyi időnk van József Attilához képest, hogy mikor leszünk 32 évesek, most pedig arra gondolok, mennyien vannak már mögöttem, s egyre kevesebben előttem.

13.

Erdélynek régi együgyű alázatos ideiben való gazdagságából ez mostani kevély, cifra felfordult állapotjában koldússágra való változása című művében Apor Péter ezt írta 1736-ban: „... úrfiak, alávaló, fő és nemes emberek húsvét másnapján az az vízben vetü hétfűn járták a falut, erősen öntözték egymást az leányokat hányták az vízben ...” Az idén személyes találkozás nélkül, virtuálisan locsolkodtunk.

14.

Szeretem a kertet, szeretem a kerti munkákat, vajon én mi vagyok a veteménynek, a hagymának?

15.

Átszorongani egy éjszakát, átszorongani egy életet...

16.

Amikor egy kedves ismerősöm kénytelen volt leszokni a nikotinról, megkérdeztem tőle, nem hiányzik-e? Én folyamatosan dohányzom az agyamban – válaszolta. Azóta értem, miért dolgozom folyamatosan az agyamban, ha éppen látszólag semmit sem csinálok. Jobb, ha magunkhoz őszinték vagyunk az addikciót tekintve.

17.

Betonoztunk ma, ez is egy alkímia, a beton csodás anyag, mekkora találmány!

18.

Magam vagyok saját rabszolgatartóm. Napi 12 óra munka, az sok vagy elég?

19.

A világon a legkedvencebb helyem a kerti pad, ahol megisszuk a délutáni kávét. Szépek a zalai dombok, valami női elfogadás árad belőlük, biztonság. Szeretem ezt a remeteséget.

20.

„A többi, néma csend.” (Shakespeare)

21.

Végre tudunk dolgozni az NKA-pályázaton, addig is új stratégiát kidolgozni a túlélésre, ez az idejünk.

22.

Videót készítettünk a kertben a könyvtár kérésére, mit csinálók a karantén idején témában. Lányom vette fel, unokám sertepertélt, kis mufurc, szeretem vele újralát-
ni a világot.

23.

Mégis a főzés a legnagyobb alkímia, új minőséget létrehozni az összetevőkből, aztán magunkba temetni, hogy épüljünk, és aztán újat kitalálni, hogy meg ne unjuk! Iga-
zi boszorkányság! Mit ír erről a Malleus maleficarum?

24.

Most még nem nyomtatunk lapszámot, online fut a sze-
kér, jó kocsisa van!

25.

Kész a lapszám, mindig büszkeséggel tölt el, ha megszü-
letik, bármennyi probléma előzi is meg. Most azért több
jutott, bevallom, nem így terveztük.

26.

A vakond mellett kósza pocok jár a kertben a szomszéd
szerint. Milyen szépen őrzi a rendszertan nyelvünket,
milyen ritkán használjuk ezt a szót, maximum így: kósza
gondolat. Nem is tudom, mikor mondtam utoljára.

27.

Miért változik át minden szobabicikli szobainassá?

28.

Írni, írni, írni, egyre közelebb a regény leadásának határ-
ideje!

29.

Minden lemaradást behozni: íróit, szerkesztőit, házi-
asszonyit, tanárit! – szólt a vezényszó egy hónapja, mint
a hógolyóból a hóember pocakja, továbbgörgettem a
feladatokat, lassan lavina zúdul rám, temet maga alá.

30.

Münchausen báróként kihúzom magam a lavina alól,
minden megoldás alapképlete ez.

